

Forfatter: Hagerup, Edvard Eilersen

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1827-10-16)

Citation: Hagerup, Edvard Eilersen: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1827-10-16)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 357. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000167.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christiania 16de Oktbr. 1827.

Gode Ven!

Med forrige Post skrev jeg til min Kone, at jeg troede, Rigsretten vilde faa en hastig Ende, men nu begynder jeg allerede at troe om igjen; thi i 2 Dage eller rettere i 2s. 358 Sessioner have vi ikke drevet det videre end til at blive færdige med 2 Exceptioner. Saasnart Retten var sat, fremkom Actor med Indsigelse mod Grev Wedels Habilitet som Dommer i Sagen. Da Sagførerne havde snakket sig trætte herom, og vi skulde til at votere, fik Omsen det Indfald at excipere mod sig selv, fordi han har været med at revidere Statsregnskaberne. Langberg og Kjønlig hørte aldrig saasnart dette, førend de skjøde sig ind under samme Exception, og nu maatte der da voteres herom, hvilket tog saa lang Tid, at der et kunde gjøres mere for den Gang (Retten holdes fra Kl. 9 til 2), thi da en Votering, som er paabegyndt, ei maa udsættes, frygtede man for, at det vilde vare forlænge at indlade sig paa Greven. Med ham begyndte vi Forhandlingerne idag, og ligesom Omsen med hans tvende Collegaer bleve igaar ved afsagt Eragtning holdte fast, saaledes blev Greven idag sluppen løs; hine eenstemmigen, denne mod 4 Stemmer, blandt hvilke sidste ogsaa min lod sig høre. Da dette var passeret, fremkom Advokat Aars for ikke mindre end 6 Statsraader, der i Anledning af en meget ulykkelig Reservation, som omtales i den 4de Post af Odelstingets, eller om man vil, Professor Steenbuchs, uyeldige Instrux for Actor, — ere stevnede til at modtage Dom, uagtet Actionsdecretet ikke nævner Nogen af dem, og paastod Stævningen for deres Vedkommende afviist, samt nogle Dalers Penge i Kost og Tæring. Herom blev snakket saalænge, at vi ikke kunde skride tll Votering, men dermed skal Morgendagens Forhandling begynde. Maaske jeg ogsaa der bliver i Minoriteten, men ikke kan jeg forstaa det anderledes, end at den paastaaede Afvisning er vel grundet. Du seer imidlertid af alt dette, at det just ikke gaaer fort med os, men en Ret af 19 Personer (Flere ere vi nu ikke, thi Wedel blev, som meldt, drevet ud, Consul Lund var syg, og Assessor Kjønlig har idag meldt Sygdoms Forfald) maa have Ret til at bevæge sig lidt langsommere og mere gravttetist end andres. 359smaa, lumpne Retter. Kommer nu Pettersen, som man siger, med en Exception i Morgen, saa vil der ikke kunne begyndes paa Realiteten førend Thorsdag, og Godt og Vel om det kan skee da, saa at det har længere Udsigter, end jeg troede. Sidst i næste Uge skulde jeg dog haabe, at vi blive færdige, og det skal da ikke vare længe, inden jeg smører Hæle. Galleriet er, som Du vel kan tænke, pakfuldt, og Proceduren er interessant nok, thi Sagførerne gjøre deres Ting godt. Jeg finder Sørensen mere grundig, Pettersen derimod mere veltalende, men det er behageligt at høre et Par saa flinke Mænd anvende Alt, hvad deres Evner formaaer, for hver at forsvare sin Sag. Indlæggene, — Actors paa 16 Ark, Defensors paa nogle og 20, — ere allerede oversatte paa Fransk for at sendes Kongen, hvis de ikke ere sendte. Han vilde have havt Actors først, thi denne blev naturligviis først færdig, men man magede det viseligen saa, at han faaer Begges paa en Gang; thi det første alene vilde vel have gjort ham endnu mere desperat, end han ellers desværre! nok er. — Statsraad Fasting er i disse Dage kommen fra Stockholm, men jeg har ikke talt med ham, og jeg veed saaledes ikke, hvad Nyt han bringer. — Om Toldinspectoratet kan jeg Intet videre sige Dig, end hvad Du veed af Mofeldts Brev til Dig desangaaende. Ikke engang Aarsagen til, at det ei endnu er slaaet Vacant, er mig bekjendt. At det, dengang Due leverede Kongen Dit Brev, var hans Mening, at Du skulde faa Embedet, synes klart, men hans Meninger forandres ikke sjelden, og derfor bør Du vel ikke bygge paa, hvad han kan have sagt. Han tænkte maaske da ikke paa, at Du bærer en Stjerne paa Dit Bryst, og allerede dette kunde maaske være nok til at forandre Sagen, hvis det faldt ham ind, eller hvis Nogen for en Feils Skyld gjorde ham opmærksom derpaa. Mofeldt stod i Betænkning, om han, rebus sic stantibus, skulde indgive Ansøgning, og spurgtes. 360om min Mening, men ligesaa lidt som jeg kan fraraade Dig at følge Embedet, fordi Du uheldigviis er kommen til at concurrere med ham, saa lidet kunde jeg give ham andet Raad, end ogsaa at følge; og jeg troer nok ogsaa, at han gjør det, skjøndt jeg tillige troer, at han ikke faaer Embedet, hvad enten Du følger det eller ikke. Men vigtigt er det jo dog, at Hver gaar fin Vei frem paa ærlig Viis, faa har man siden Intet at bebreide sig. Carlsen spurgte mig idag, om Du ikke havde meldt Dig, men jeg var — ex officio — uvidende derom. Andre har jeg ikke hørt yttre noget Saadant, hvilket dog undrer mig. Min Kone tilmelder mig i sit sidste Brev, at jeg skal være bleven Directeur i det harmoniske Selskab. Det Fjas lider jeg ikke. Naar en Mand er fraværende, kan man vel sagtens lade ham gaa, og de, som kjende mig, veed jo, at jeg heller følger Harmonie i mit Huus end i en Klub. Det er vel en Bagatelle af 3 Aar, at den Fornøielse skulde vare, men jeg har ingen Sands for slige Glæder, og jeg er for ustadig til at kunne mere mig eet end sige 3 Aar. Tager jeg ikke fejl, saa kan man liste sig derfra med en Mulct af 10 Spd., og dem betaler jeg heller, end jeg melder mig ud, men det kan vel bero med at tage nogen Beslutning derom, til jeg kommer hjem. Mere herom til min Kone, som har det saa travelt, den Stakkel! med at købe Smør og underskrive Pantebreve, at hun maaske ikke engang har havt Tid til, efter Anordning, at takke Dig for Dit Brev af 5te d. M. Endnu den samme vældige Piscator! I Faneelven har Du vel holdt ligesaa slemt Huus som ved Søraas. — De omskrevne Guldmynter ligge i min Pult, og kommer jeg frem, saa haaber jeg, at de og skulle komme. Det er en fatal Tid at reise paa. Hvad Kan erstatte slig Opoffrelse, at være fra Huus og Hjem; Kastes ind i fortrædelige og vanskelige Forretninger; ærgre og kjede sig, og saa omsider reise en 50 miil paa den værste Aarstid? Nu først begynder jeg s. 361at komme i Humeur, og nu er Bladet fuldkrevet. Paa Søndag, om Gud vil, jeg skal fortælle Resten.

Lev vel og fornøiet og ynd Din Ven

Hagerup.